

Raghuvansha 6 by Kalidas

——
रघुवंशं सर्गः ६ कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha8

File name : raghuvansha6.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : April 28, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Raghuvansha 6 by Kalidas

रघुवंशं सर्गः ६ कालिदासकृतम्

स तत्र मञ्चेषु मनोज्ञवेषान्सिंहासनस्थानुपयाश्चरत्सु ।
वैमानिकानां मरुतामपश्यदाङ्गुष्ठलीलान्नरलोकपालान् ॥ ६-१ ॥

रतेर्गृहीतानुनयेन कामं प्रत्यर्पितस्वाङ्गमिवेश्वरेण ।
काकुत्स्थमालोक्यतां नृपाणां मनो बभूवेन्दुमतीनिराशम् ॥ ६-२ ॥

वैदर्भनिर्दिष्टमसौ कुमारः कृमेन सोपानपथेन मञ्चम् ।
शिलाविभङ्गैर्मृगराजशावस्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवारुरोड ॥ ६-३ ॥

परार्धवर्षास्तरशोपपन्नमासेदिवान्नलवदासनं सः ।
भूयिष्ठमासीदुपमेयकान्तिर्मयूरपृष्ठाश्रयिणा गुणेन ॥ ६-४ ॥

तासु श्रिया राजपरंपरासु प्रभाविशेषोदयदुर्निरीक्ष्यः ।
सहस्रधात्मा व्यरुचद्विभक्तः पयोमुखां पङ्क्तिषु विद्युतेव ॥ ६-५ ॥

तेषां मण्डार्सनसंस्थितानामुदारनेपथ्यभृतां स मध्ये ।
रराज धाम्ना रघुसूनुरेव कल्पद्रुमाणांमिव पारिजातः ॥ ६-६ ॥

नेत्रप्रजाः पौरजस्य तस्मिन्विडाय सर्वात्रपतीन्निपेतुः ।
मद्योत्कटे रेचितपुष्पवृक्षा गन्धद्विपे वन्ये षव द्विरेकाः ॥ ६-७ ॥

अथ स्तुते बन्दिभिरन्वयज्ञैः सोमार्कवंश्ये नरदेवलोके ।
संथारिते यागुरुसारयोनी धूपे समुत्सर्पति वैजयन्तीः ॥ ६-८ ॥

पुरोपकण्ठोपवनाश्रयाणां कलापिनामुद्धतनृत्तछेतौ ।
प्रध्मातशङ्गे परितो द्दिगन्तांस्तूर्यस्वने मूर्च्छति मङ्गलार्थे ॥ ६-९ ॥

मनुष्यवाच्यं यतुरन्तयानमध्यास्य कन्या परिवारशोभि ।
विवेश मञ्चान्तरराजमार्गं पतिवरा कृमविवाहवेषा ॥ ६-१० ॥

तस्मिन्विधानातिशये विधातुः कन्यामये नेत्रशतैकलक्ष्ये ।
निपेतुरन्तःकरौर्नरेन्द्रा देवैः स्थिताः डेवलमासनेषु ॥ ६-११ ॥

तां प्रत्यभिव्यक्तमनोरथानां? मडीपतीनां प्रणयाग्रदूत्यः ।
 प्रवालशोभा एव पादपानां? शृङ्गारयेष्टा विविधा बभूवुः ॥ ६-१२ ॥
 कश्चित्तराभ्यामुपगूढनालमालोलपत्राभिहतद्विरेकुम् ।
 रजोभिरन्तः परिवेषभन्धि लीलारविन्दं भ्रमयांचकार ॥ ६-१३ ॥
 विस्रस्तमंसादपरो विलासी रत्नानुविद्धाङ्गदकोटिलग्रम् ।
 प्रालम्बमुत्कृष्य यथावकाशं निनाय सायीकृतयारुवङ्गत्रः ॥ ६-१४ ॥
 आकुञ्चितग्राङ्गुलिना ततोऽन्यः किञ्चित्समावर्जितनेत्रशोभः ।
 तिर्यग्विसंसर्पिनभ्रप्रभेण पादेन छैमं विलिलेभ पीठम् ॥ ६-१५ ॥
 निवेश्य वामं भुजमासनार्धे तत्संनिवेशात् अधिकोत्रतांसः ।
 कश्चिद्विवृतत्रिकभित्रहारः सुदृष्टसमाभाषणतत्परोऽभूत् ॥ ६-१६ ॥
 विलासिनीविभ्रमदन्तपत्रमपाण्डुरं केतकभर्तुमन्यः ।
 प्रियानितम्बोचितसंनिवेशैर्विपाटयामास युवा नभाञ्चैः ॥ ६-१७ ॥
 कुशेशयाताम्रतलेन कश्चित्दरेण रेभाध्वजलाञ्छनेन ।
 रत्नाङ्गुलीयप्रभयानुविद्धानुदीरयामास सलीलमक्षान् ॥ ६-१८ ॥
 कश्चिद्यथाभागमवस्थितेऽपि स्वसंनिवेशाद्व्यतिलङ्घिनीव ।
 वञ्चाशुगर्भाङ्गुलिरन्ध्रमेकं व्यापारयामास करं किरीटे ॥ ६-१९ ॥
 ततो नृपाणां श्रुतवृत्तवंशा पुंवत्प्रगल्भा प्रतिहाररक्षी ।
 प्राकसंनिदर्षं मगधेश्वरस्य नीत्वा कुमारीमवदत्सुनन्दा ॥ ६-२० ॥
 असौ शरण्यः शरण्योन्मुष्मानामगाधसत्त्वो मगधप्रतिष्ठः ।
 राजा प्रजारञ्जनलब्धवर्णः परंतपो नाम यथार्थनामा ॥ ६-२१ ॥
 कामं नृपाः सन्तु सडस्रशोऽन्ये राजन्वतीमाङ्कुरेन भूमिम् ।
 नक्षत्रताराग्रहसंकुलापि ज्योतिष्मती यन्द्रमसैव रात्रिः ॥ ६-२२ ॥
 क्रियाप्रबन्धाद्यमध्वराणामजस्रमाडूतसडस्रनेत्रः ।
 शय्याश्चिरं पाण्डुकपोलमभ्यान्मन्दारशून्यानलकांश्चकार ॥ ६-२३ ॥
 अनेन येदृच्छसि गृह्यमाणं पाणिं वरेण्येन कुरु प्रवेशे ।
 प्रासादवतायनसंस्थितानां नेत्रोत्सवं पुष्पपुराङ्गनानाम् ॥ ६-२४ ॥
 अये तयोक्ते तमवेक्ष्य किञ्चिद्विसंसिद्ध्वाङ्गुमधूकमाला ।
 ऋजुप्राणामक्रिययैव तन्वी प्रत्यादृष्टेशैनमभाषमाणाम् ॥ ६-२५ ॥

तां सैव वेत्रग्रहणे नियुक्ता राजन्तरं राजसुतां निनाय ।
समीरणोत्थेव तरंगरेषा पद्मान्तरं मानसराजदंसीम् ॥ ६-२६ ॥
जगाद यैनामयमङ्गनाथः सुराङ्गनाप्रार्थितयौवनश्रीः ।
विनीतनागः किल सूत्रकारैरैन्द्रं पदं भूमिगतोऽपि भुङ्क्ते ॥ ६-२७ ॥
अनेन पर्यासयताश्रुभिन्न्मुक्ताङ्गलस्थूलतमान्स्तनेषु ।
प्रत्यर्पिताः शत्रुविलासिनीनामुन्मुख्य सूत्रेण विनैव डाराः ॥ ६-२८ ॥
निसर्गभिन्नास्पदमेकसंस्थमस्मिन्द्वयं श्रीश्च सरस्वती य ।
कान्त्या गिरा सूनुतया य योग्या त्वमेव कल्याणि तयोस्तृतीया ॥ ६-२९ ॥
अथाङ्गराजदवतार्य यक्ष्यर्थाङ्गीति जन्यामवदत्तुमारी ।
नासौ न काम्यो न य वेद सम्यग्द्रष्टुं न सा भिन्नरुचिर्ल्लोकाः ॥ ६-३० ॥
ततः परं द्युप्रसङ्गं द्विषद्भिर्नृपं नियुक्ता प्रतिहारभूमौ ।
निदर्शयामास विशेषदृश्यमिन्दुं नवोत्थानमिवेन्दुमथै ॥ ६-३१ ॥
अवन्तिनाथोऽयमुग्रबाहुर्विशालवक्षास्तनुवृत्तमध्यः ।
आरोप्य यक्षममुष्णतेजस्त्वष्ट्रेव यत्नोत्त्वितिषितो विभाति ॥ ६-३२ ॥
अस्य प्रयाणेषु समग्रशक्तेरग्रेसरैर्वाजिभिरुत्थितानि ।
कुर्वन्ति सामन्तशिष्यामणीनां प्रभाप्ररोडास्तमयं रजसि ॥ ६-३३ ॥
असौ मडाकालनिकेतनस्य वसन्नदूरे किल यन्द्रमौलेः ।
तमिस्रपक्षेऽपि सडप्रियाभिर्ज्योत्स्नावतो निर्विशति प्रदोषान् ॥ ६-३४ ॥
अनेन यूना सड पार्थिवेन रम्भोरु कञ्चिन्मनसो रुचिस्ते ।
सिप्रातरंगानिलकम्पितासु विडर्तुमुधानपरंपरासु ॥ ६-३५ ॥
तस्मिन्नभिधोतितबन्धुपद्मे प्रतापसंशोषितशत्रुपङ्के ।
अबन्ध सा नोत्तमसौकुमार्या कुमुद्वती भानुमतीव भावम् ॥ ६-३६ ॥
तामग्रतस्तामरसान्तराभामनूपराजस्य गुणैरनूनाम् ।
विधाय सृष्टिं ललितां विधातुर्जगाद भूयः सुदतीं सुनन्दा ॥ ६-३७ ॥
सङ्ग्रामनिर्विष्टसडस्रबाहुश्चादृशद्वीपनिष्पातयूपः ।
अनन्यसाधारणराजशब्दो बभूव योगी किल कार्तवीर्यः ॥ ६-३८ ॥
अकार्यचिन्ता समकालमेव प्रादुर्भवश्चापधरः पुरस्तात् ।

अन्तःशरीरेष्वपि यः प्रजानां प्रत्यादिदेशाविनयं विनेता ॥ ६-३८ ॥
 ज्याबन्धनिष्पन्धुजेन यस्य विनिःश्वसद्भ्रुत्रपरंपरेण ।
 कारागृहे निर्जितवासवेन लङ्केश्वरेणोषितमा प्रसादात् ॥ ६-४० ॥
 तस्यान्वये भूपतिरेष जातः प्रतीपं धत्यागमवृद्धसेवी ।
 येनः श्रियः संश्रयदोषरुढं स्वभावलोलेत्ययशं प्रमृष्टम् ॥ ६-४१ ॥
 आयोधने कृष्णगतिं सलायमवाप्य यः क्षत्रियकालरात्रिम् ।
 धारां शितां रामपरश्वधस्य संभावयत्युत्पलपत्रसाराम् ॥ ६-४२ ॥
 अस्याङ्गुलक्ष्मीर्भव दीर्घबाहोर्माहिष्मतीवप्रनितम्बकाञ्चीम् ।
 प्रासादजालैर्जलवेणिरभ्यां रेवां यदि प्रेक्षितुमस्ति कामः ॥ ६-४३ ॥
 तस्याः प्रकामं प्रियदर्शनोऽपि न स क्षितीशो रुचये बभूव ।
 शरत्प्रमृष्टाम्बुधरोपरोधः शशीव पर्याप्तकलो नलिन्याः ॥ ६-४४ ॥
 सा शूरसेनाधिपतिं सुषेणमुद्दिश्य लोकान्तरगीतकीर्तिम् ।
 आचारशुद्धोभयवंशदीपं शुद्धान्तरक्ष्या जगदे कुमारी ॥ ६-४५ ॥
 नीपान्वयः पार्थिव ओष यज्वा गुणैर्यमाश्रित्य परस्पररेण ।
 सिद्धाश्रमं शान्तमिवेत्य सत्त्वैर्नैसर्गिकोऽप्युत्सृजे विरोधः ॥ ६-४६ ॥
 यस्यात्मगोले नयनाभिरामा कान्तिर्लिमांशोरिव संनिविष्टा ।
 उभ्यां त्रसंरुढतृणाङ्कुरेषु तेजोऽविषल्यं रिपुमन्दिरेषु ॥ ६-४७ ॥
 यस्यावरोधस्तनयन्तानां प्रक्षालनाद्धारिविडारकाले ।
 कलिन्दकन्या मथुरां गतापि गङ्गोर्मिसंस्कृतजलेव भाति ॥ ६-४८ ॥
 त्रस्तेन ताक्ष्यांस्तिल कालियेन मणिं विसृष्टं यमुनौकसा यः ।
 वक्षःस्थलव्यापिरुच्यं दधानः सकौस्तुभं ह्रेपयतीव कृष्णम् ॥ ६-४९ ॥
 संभाव्य भर्तारममुं युवानं मृदुप्रवालोत्तरपुष्पशय्ये ।
 वृन्दावने यैत्ररथादनूने निर्विशयतां सुन्दरि यौवनश्रीः ॥ ६-५० ॥
 अध्यास्य याम्भःपृषतोक्षितानि शैलेयगन्धीनि शिलातलानि ।
 कलापिनां प्रावृषि पश्य नृत्यं कान्तासु गोवर्धनकन्दरासु ॥ ६-५१ ॥
 नृपं तमावर्तमनोज्ञानाभिः सा व्यत्यगादन्यवधूर्भवित्री ।
 महीधरं मार्गवशाद्दुपेतं स्रोतोवहा सागरगामिनीव ॥ ६-५२ ॥

अथाङ्गदालिष्टभुञ्जं भुञ्जिष्या उमाङ्गदं नाम कलिङ्गनाथम् ।
 आसेदुर्षी सादितशत्रुपक्षं आलाम्बालेन्दुमुर्षीं अभाषे ॥ ६-५३ ॥
 असौ महेन्द्रादिसमानसारः पतिर्महेन्द्रस्य मलोदघेश्च ।
 यस्य क्षरत्सैन्यगच्छलेन यात्रासु यातीव पुरो महेन्द्रः ॥ ६-५४ ॥
 ज्याघातरेभे सुभुञ्जे भुञ्जाम्यां भिभर्ति यश्चापभृतां पुरोगः ।
 रिपुश्रियां साञ्जनभाष्यसेके अन्दीकृतानामिव पद्धती द्वे ॥ ६-५५ ॥
 यमात्मनः सन्ननि संनिङ्कष्टो मन्द्रध्वनित्याजितयामतूर्यः ।
 प्रासादवातायनदृश्यवीथिः प्रबोधयत्यर्णव अेव सुभम् ॥ ६-५६ ॥
 अनेन सार्धं विडराभ्युराशेस्तीरेषु तालीवनमभरिषु ।
 द्वीपान्तरानीतलवङ्गपुष्पैरपाकृतस्वेदलवा मरुदृभिः ॥ ६-५७ ॥
 प्रलोभिताप्याकृतिलोभनीया विदूर्भराजवरजा तथैवम् ।
 तस्मादपावर्तत दूरकृष्टा नीत्येव लक्ष्मीः प्रतिकूलदैवात् ॥ ६-५८ ॥
 अथोरगाभ्यस्य पुरस्य नाथं दौवारिकी देवसङ्गमेत्य ।
 शतश्वकोराक्षि विलोकयेति पूर्वानुशिष्टां निजगाद भोज्याम् ॥ ६-५९ ॥
 पाण्ड्योऽयमंसार्षितलम्बुडारः कूमाङ्गरागो हरियन्तनेन ।
 आभाति आलातपरक्तसानुः सनिर्जरोद्गार शवाद्गिराजः ॥ ६-६० ॥
 विन्ध्यस्य संस्तम्भयिता मडाद्देर्निःशेषपीतोऽजितसिन्धुराजः ।
 प्रीत्याश्रमेधावभृथार्द्रमूर्तेः सौस्नातिको यस्य भवत्यगस्त्यः ॥ ६-६१ ॥
 अस्त्रं उरादासवता दुरापं येनेन्द्रलोकावज्याय दृमः ।
 पुरा जनस्थानविमर्दशङ्की संधाय लङ्काधिपतिः प्रतस्थे ॥ ६-६२ ॥
 अनेन पाण्डौ विधिवद्गृहीते मडाकुलीनेन महीव गुर्वी ।
 रत्नानुविध्वार्णवमेभलाया द्दिशः सपत्नी भव दक्षिणस्याः ॥ ६-६३ ॥
 ताम्भूलवल्वीपरिणद्धपूगास्वेलालतालिङ्गितयन्तनासु ।
 तमालपत्रास्तरणसु रन्तुं प्रसीद शश्वन्मलयस्थलीषु ॥ ६-६४ ॥
 शन्दीवरश्यामतनुर्नृपोऽसौ त्वं रोचनागौरशरीरयष्टिः ।
 अन्योन्यशोभापरिवृद्धये वां योगस्तडित्तोयद्योरिवास्तु ॥ ६-६५ ॥
 स्वसुर्विदूर्भाधिपतेस्तदीयो लेभेऽन्तरं येतसि नोपदेशः ।
 दिवाकरादर्शनबद्धकोशे नक्षत्रनाथांशुरिवारविन्दे ॥ ६-६६ ॥

संथारिणी दीपशिषेव रात्रौ यं यं व्यतीयाय पतिवरा सा ।
 नरेन्द्रमार्गाट्टु एव प्रपेदे विवर्णभावं स स भूमिपालः ॥ ६-६७ ॥
 तस्यां रधोः सूनुरुपस्थितायां वृणीत मां नेति समाकुलोऽभूत् ।
 वामेतरः संशयमस्य बाहुः डेयूरबन्धोऽख्यवसितैर्नुनोद ॥ ६-६८ ॥
 तं प्राप्य सर्वावयवानवधं व्यावर्ततान्योपगमात्कुमारी ।
 न छि प्रकुलं सडकारमेत्य वृक्षान्तरं काङ्क्षति षट्पदावी ॥ ६-६९ ॥
 तस्मिन्समावेशितचित्तवृत्तिमिन्दुप्रभामिन्दुमतीमवेक्ष्य ।
 प्रयच्छमे वक्तुमनुकमला सविस्तरं वाक्यमिदं सुनन्दा ॥ ६-७० ॥
 शृङ्गाकुवंशयः ककुदं नृपाणां ककुत्स्थ इत्याखिलक्षणाऽभूत् ।
 काकुत्स्थशब्दं यत उन्नतेऽथः श्लाघ्यं दधत्युत्तरकोसवेन्द्रः ॥ ६-७१ ॥
 महेन्द्रमास्थाय मलोक्षरूपं यः संयति प्राप्तपिनाडिलीलः ।
 यकार बाणैरसुराङ्गानानां गण्डस्थलीः प्रोषितपत्रलेपाः ॥ ६-७२ ॥
 अरौवतसभालनविश्वथं यः संघट्टयन्नङ्गदमङ्गदेन ।
 उपेयुषः स्वामपि मूर्तिमग्यामर्धासनं गोत्रभिदोऽधितष्ठौ ॥ ६-७३ ॥
 जातः कुले तस्य डिलोरुकीर्तिः कुलप्रदीपो नृपतिर्द्वितीयः ।
 अतिष्ठेकोनशतकतुत्वे शङ्काभ्यसूयाविनिवृत्तये यः ॥ ६-७४ ॥
 यस्मिन्मर्दी शासति वाणिनीनां निद्रां विडारार्धपथे गतानाम् ।
 वातोऽपि नास्रंसयदंशुकानि को लम्बयेदाडरणाय उस्तम् ॥ ६-७५ ॥
 पुत्रो रघुस्तस्य पदं प्रशास्ति मडाकतोर्विश्वजितः प्रयोक्ता ।
 यतुर्दिगावर्जितसंभृतां यो मृत्यात्रशेषामकरोद्विभूतिम् ॥ ६-७६ ॥
 आरुढमद्रीनुदधीन्वितीर्णं भुजंगमानां वसतिं प्रविष्टम् ।
 उर्ध्वं गतं यस्य न यानुबन्धि यशः पश्चिच्छेत्तुमियत्तयावम् ॥ ६-७७ ॥
 असौ कुमारस्तमजोऽनुजातस्त्रिविष्टपरयेव पतिं जयन्तः ।
 गुर्वी धुरं यो जगतस्य पित्रा धुर्येण दम्यः सदृशं भिभर्ति ॥ ६-७८ ॥
 कुलेन कान्त्या वयसा नवेन गुणैश्च तैस्तैर्विनयप्रधानैः ।
 त्वमात्मनस्तुल्यममुं वृणीष्व रत्नं समागच्छतु काञ्चनेन ॥ ६-७९ ॥
 ततः सुनन्दावयनावसाने लज्जो तनूकृत्य नरेन्द्रकन्या ।

दृष्ट्या प्रसादाभलया कुमारं प्रत्यग्रहीत्संवरणस्रजेव ॥ ६-८० ॥

सा यूनि तस्मिन्नभिलाषबन्धं शशाक शालीनतया न वक्तुम् ।
रोमाञ्चलक्ष्येण स गात्रयष्टिं भित्त्वा निराकामदशलकेश्याः ॥ ६-८१ ॥

तथागतायां परिहासपूर्वं सभ्यां सभ्नी वेत्रभृदाभभाषे ।
आर्ये व्रजामोऽन्यत इत्यथैनां वधूरसूयाकुटिलं ददृश ॥ ६-८२ ॥

सा यूर्णगौरं रघुनन्दनस्य धात्रीकराभ्यां करभोपमोऽः ।
आसञ्जयामास यथाप्रदेशं कण्ठे गुणं मूर्तमिवानुरागम् ॥ ६-८३ ॥

तया स्रजा मङ्गलपुष्पमय्या विशालवक्षःस्थललम्बया सः ।
अमस्त कण्ठापितभाङ्गुपाशां विदूर्भराजावरज्जां वरेण्यः ॥ ६-८४ ॥

शशिनमुपगतेयं कौमुदी मेघमुक्तं
जलनिधिमनुःपं जङ्गुकन्यावतीर्णा ।
इति समगुणयोगप्रीतयस्तत्र पौराः
श्रवणकटु नृपाणामेकवाक्यं विवव्रुः ॥ ६-८५ ॥

प्रमुदितवरपक्षमेकतस्तत्क्षितिपतिमण्डलमन्यतो वितानम् ।
उषसि सर इव प्रकुल्लपत्रं कुमुदवनप्रतिपन्ननिद्रमासीत् ॥ ६-८६ ॥

इति श्रीरघुवंशे मडाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृतौ
स्वयंवरवार्णनो नाम षष्ठः सर्गः ॥

Encoded and Proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

—
Raghuvansha 6 by Kalidas

pdf was typeset on March 24, 2024

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

